

dury, spodnie, obuwie, bieliznę, pasy, torby polowe, mapniki, lornetki polowe itp.;

3) wszelkie inne przedmioty, których cechy zewnętrzne, przeznaczenie lub umieszczone znaki wskazują, że stanowią one sprzęt lub ekwipunek wojskowy.

2. Za przedmioty, których posiadanie wymaga zezwolenia organów administracji państwowej, uważa się w szczególności broń typu niewojskowego (krótką broń palną, broń myśliwską), amunicję, materiały wybuchowe, radiowe aparaty nadawcze itp.

§ 2. 1. Sądy, prokuratury, organy administracji państwowej, instytucje państwowe i społeczne oraz banki, przedsiębiorstwa państwowe i jednostki spółdzielcze, zwane dalej „instytucjami”, w których władaniu znajdują się przedmioty depozytu wymienione w § 1, przekazują te przedmioty na podstawie protokołu zdawczo-odbiorczego:

- 1) przedmioty stanowiące sprzęt i ekwipunek wojskowy — najbliższej komendzie garnizonu wojskowego lub dowództwu jednostki wojskowej;
- 2) przedmioty, których posiadanie wymaga zezwolenia organów administracji państwowej — najbliższej jednostce Milicji Obywatelskiej,

— nie dokonując wezwania osoby uprawnionej do odbioru depozytu oraz bez wyczekiwania terminów określonych w art. 4 ust. 1 i 2 dekretu z dnia 18 września 1954 r. o likwidacji nie podjętych depozytów i nie odebranych rzeczy (Dz. U. Nr 41, poz. 184).

2. Instytucje wymienione w ust. 1 przekazują wraz z depozytami dane dotyczące czasu i okoliczności przyjęcia przedmiotu do depozytu oraz osób, od których te przedmioty zostały przyjęte.

3. Jeżeli wydanie depozytu zależy od wyniku toczącego się postępowania w sprawie karnej lub cywilnej, przekazanie przedmiotów powinno nastąpić po prawomocnym rozstrzygnięciu sprawy.

4. W przypadku wątpliwości co do tego, czy przedmiot depozytu stanowi sprzęt lub ekwipunek wojskowy, przedmiot ten powinien być przekazany organowi Milicji Obywatelskiej wymienionemu w ust. 1 pkt 2, który po ustaleniu na podsta-

wie cech zewnętrznych rzeczy lub umieszczonych na niej znaków, że należy ona do sprzętu lub ekwipunku wojskowego, postąpi z nią w sposób określony w § 5a ust. 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 18 września 1954 r. w sprawie właściwości organów powołanych do przechowywania rzeczy znalezionych i poszukiwania osób uprawnionych do odbioru, zasad przechowywania rzeczy oraz sposobu poszukiwania osób uprawnionych do odbioru (Dz. U. z 1954 r. Nr 41, poz. 186 i z 1955 r. Nr 20, poz. 125).

§ 3. 1. Przepisy niniejszego zarządzenia stosuje się odpowiednio do znajdujących się w depozycie instytucji wymienionych w § 2 ust. 1 dokumentów wojskowych (legitymacji, książeczek, zaświadczeń wojskowych, kart powołania itp.) oraz dowodów osobistych, tymczasowych zaświadczeń tożsamości i zaświadczeń o złożeniu tych dokumentów.

2. Dokumenty wojskowe podlegają przekazaniu:

- 1) dokumenty wystawione przez wojskowe komendy rejonowe — najbliższej wojskowej komendzie rejonowej;
- 2) inne dokumenty wojskowe — najbliższej komendzie garnizonu wojskowego lub dowództwu jednostki wojskowej.

3. Dowody osobiste, tymczasowe zaświadczenia tożsamości i zaświadczenia o złożeniu tych dokumentów podlegają przekazaniu najbliższej jednostce Milicji Obywatelskiej.

§ 4. 1. Organy wojskowe przeprowadzają likwidację przedmiotów depozytu przekazanych w myśl niniejszego zarządzenia tym organom stosownie do zarządzenia Ministra Obrony Narodowej nr 22/MON z dnia 25 lutego 1956 r. w sprawie likwidacji nie podjętych depozytów i nie odebranych rzeczy znajdujących się we władaniu jednostek wojskowych.

2. Organy Milicji Obywatelskiej przeprowadzają likwidację przedmiotów depozytów przekazanych w myśl niniejszego zarządzenia tym organom stosownie do przepisów wydanych przez Ministra Spraw Wewnętrznych.

§ 5. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Obrony Narodowej: w z. S. Popławski
Minister Spraw Wewnętrznych: W. Wicha

512

ZARZĄDZENIE MINISTRA GOSPODARKI KOMUNALNEJ

z dnia 22 marca 1956 r.

w sprawie zasad sfinansowania działalności inwestycyjnej spółdzielni mieszkaniowych, prowadzonej w ramach planów inwestycyjnych 1953 i 1954 r. w zakresie budownictwa mieszkaniowego.

Na podstawie § 27 uchwały nr 269 Prezydium Rządu z dnia 8 maja 1954 r. w sprawie spółdzielni mieszkaniowych i zadań spółdzielczości w zakresie budownictwa mieszkaniowego (Monitor Polski Nr A-59, poz. 792) na wniosek Centralnego Związku Spółdzielczego zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Celem dokonania rozliczeń z centralami spółdzielni z tytułu pożyczek udzielonych spółdzielniom mieszkaniowym z funduszy spółdzielczego budownictwa mieszkaniowego na sfinansowanie inwestycji prowadzonych w ramach planów inwestycyjnych 1953 r. i 1954 r. oraz dostosowania zasad sfinansowania tych inwestycji do przepisów uchwały nr 269 Prezydium Rządu z dnia 8 maja 1954 r. w sprawie spółdzielni mieszkaniowych i zadań spółdzielczości w zakresie budownictwa mieszkaniowego (Monitor Polski Nr A-59, poz. 792) — Bank Inwestycyjny na wniosek Centralnego Związku Spółdzielczego udzieli spółdzielniom kredytu długoterminowego dla dokonania konwersji pożyczek uży-

skanych z funduszy spółdzielczego budownictwa mieszkaniowego.

2. Środki z udzielonego przez Bank Inwestycyjny kredytu zarachowane zostaną na rachunki funduszy spółdzielczego budownictwa mieszkaniowego właściwych central spółdzielni jako zwrot pożyczek udzielonych z tych funduszy spółdzielniom (ust. 1). Środki te zostaną odprowadzone przez Bank Inwestycyjny na rzecz central spółdzielni w miarę spłaty kredytu przez spółdzielnie.

§ 2. 1. Kredyt, o którym mowa w § 1 ust. 1, nie może przekraczać 70% rzeczywistych kosztów budowy, a okres spłaty tego kredytu nie może przekraczać 15 lat dla spółdzielni zrzeszających robotników oraz 10 lat dla pozostałych spółdzielni.

2. W przypadkach gdy spółdzielnia uzyskała pożyczkę od centrali spółdzielni w wysokości przekraczającej 70% kosztów budowy bądź też gdy ustalone zostały dłuższe okresy spłat od przewidzianych uchwałą wymienioną w § 1 ust. 1 —

Minister Gospodarki Komunalnej może na wniosek Centralnego Związku Spółdzielczego wyrazić zgodę na skonwertowanie pożyczki do wysokości 85% rzeczywistych kosztów budowy oraz na przedłużenie okresu spłaty do 20 lat.

3. Warunki spłaty kredytu określone zostaną zgodnie z zarządzeniem Ministra Finansów z dnia 12 marca 1955 r. w sprawie warunków udzielania, zabezpieczania i spłaty kredytu bankowego dla spółdzielni mieszkaniowych (Monitor Polski Nr 31, poz. 300).

§ 3. 1. W przypadku gdy ogólna suma pożyczek udzielonych spółdzielni przez centrale spółdzielni przekroczyła 85% rzeczywistych kosztów budowy poniesionych w latach 1953 i 1954, konwersja pożyczek udzielonych przez te centrale może być przeprowadzona jedynie pod warunkiem, że spółdzielnia dokona jednorazowej spłaty części pożyczek w takiej wysokości, aby środki własne spółdzielni wynosiły co najmniej 15% wartości rzeczywistych kosztów budowy. Przepis § 2 ust. 2 ma odpowiednie zastosowanie.

2. Rzeczywiste koszty budowy niezbędne dla określenia stosunku wkładu własnego spółdzielni do pożyczki centrali spółdzielni ustali Centralny Związek Spółdzielczy w terminie 80 dni od daty wejścia w życie zarządzenia.

§ 4. O ile spłata części pożyczek przewidziana w § 3 ust. 1 nie zostanie dokonana w ciągu 3 miesięcy od daty

wejścia w życie niniejszego zarządzenia, całość pożyczek udzielonych przez centrale spółdzielni staje się natychmiast wymagalna.

§ 5. 1. Spółdzielnie, które kontynuują program budowy rozpoczęty w latach 1953 i 1954 przy pomocy środków z funduszków spółdzielczego budownictwa mieszkaniowego, obowiązane są uzupełnić środki własne do wysokości 30% kosztów programu budowy na 1955 r. w terminie 2-miesiący od dnia wejścia w życie zarządzenia.

2. Środki, o których mowa w ust. 1, zostaną objęte przez Bank Inwestycyjny konwersją (§ 1 ust. 1).

§ 6. Centralny Związek Spółdzielczy prześle Bankowi Inwestycyjnemu w terminie do dnia 30 czerwca 1956 r. szczegółowy wykaz pożyczek udzielonych spółdzielniom przez centrale spółdzielni z podziałem na środki użyte dla sfinansowania działalności inwestycyjnej w latach 1953 i 1954 oraz na środki użyte dla sfinansowania działalności inwestycyjnej w roku 1955 z podaniem warunków spłaty oraz ustaleń, o których mowa w § 3 ust. 2 — celem udzielenia kredytu w trybie określonym w § 1.

§ 7. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Gospodarki Komunalnej: *K. Mijał*

513

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 12 kwietnia 1956 r.

zmieniające zarządzenie z dnia 12 kwietnia 1952 r. w sprawie zwolnienia nabycia niektórych praw majątkowych od podatku od nabycia praw majątkowych.

Na podstawie art. 20 dekretu z dnia 3 lutego 1947 r. o podatku od nabycia praw majątkowych (Dz. U. z 1951 r. Nr 9, poz. 74) zarządza się, co następuje:

§ 1. W § 2 zarządzenia Ministra Finansów z dnia 12 kwietnia 1952 r. w sprawie zwolnienia nabycia niektórych praw majątkowych od podatku od nabycia praw majątkowych (Monitor Polski z 1952 r. Nr A-34, poz. 494, z 1954 r. Nr A-48, poz. 668 i z 1955 r. Nr 127, poz. 1633) pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) z odszkodowań wypłacanych przez jednostki budżetowe lub jednostki gospodarki społecznej z wszelkich tytułów, a z odszkodowań wypłacanych

przez inne jednostki lub osoby z tytułów przewidzianych w art. 134 — 167 kodeksu zobowiązań”.

§ 2. Traci moc zarządzenie Ministra Finansów z dnia 12 grudnia 1951 r. w sprawie zaniechania ustalania zobowiązań podatkowych od niektórych odszkodowań (Monitor Polski Nr A-103, poz. 1504).

§ 3. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Finansów: z upoważnienia *H. Kotlicki*
Dyrektor Generalny

514

ZARZĄDZENIE MINISTRA ENERGETYKI

z dnia 9 maja 1956 r.

w sprawie dokumentacji niezbędnej do przeprowadzenia rejestracji oraz badań odbiorczych dźwigów i innych urządzeń dźwignicowych oraz terminów wykonania tej dokumentacji.

Na podstawie § 5 ust. 1 uchwały nr 998 Prezydium Rządu z dnia 23 grudnia 1953 r. w sprawie ustanowienia dozoru nad dźwigami i innymi urządzeniami dźwignicowymi (Monitor Polski z 1954 r. Nr A-1, poz. 11 i z 1956 r. Nr 22, poz. 280) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Ustala się wymaganą dokumentację do przeprowadzenia rejestracji oraz badań odbiorczych dźwigów i innych urządzeń dźwignicowych według wykazu podanego w załączniku do zarządzenia.

2. Przepis ust. 1 nie dotyczy dźwigów i innych urządzeń dźwignicowych zainstalowanych przed wejściem w życie zarządzenia, o ile posiadają książki rewizyjne, wydane przez biura dozoru technicznego lub b. Stowarzyszenia Dozoru Kotłów.

3. Przepis ust. 1 nie dotyczy dźwigów budowlanych w jednostkach podległych Ministrom Budownictwa Przemysłowego i Budownictwa Miast i Osiedli, co do których to dźwigów wydane zostaną odrębne przepisy.